

† Πνευματικός Γέρων Ίερώνυμος Ίερομόναχος Ύγιορείτης ό Κρής^(*)

ΤΟΝ παρελθόντα Σεπτέμβριο, μετά την τέλεσι της Θείας Λειτουργίας στην Ίερά Μονή Άγίας Παρασκευής Άχαρνών Άττικής και του Τρισαγίου στόν τάφο του μακαριστού Κτίτορος και Πνευματικού αυτής Γέροντος Ίερωνύμου από τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό, έγινε ή άνακομιδή των ιερών λειψάνων του φημισμένου αυτού Πνευματικού Άγιορείτου, ό οποίος άνεπαύετο στόν περίβολο της Μονής, δίπλα στο Καθολικό, από της όσιακής Κοιμήσεως του την 15.1.1943.

Παρευρέθησαν μαζί με την μικρή Άδελφότητα της Μονής υπό την Γερόντισσα Μακρίνα και άρκετοι πιστοί, στην εύλαβική συνείδησι των

όποιών ό Γέρων Ίερώνυμος είναι μία σύγχρονη άγια Μορφή. Με κατανύξι και δέος άπεκαλύφθησαν τα άχροκίτρινα ιερά όστα του Γέροντος, άποπνέοντα όσιότητα και παρηγορία...

Όμως, ποιός ήταν ό Γέρων Ίερώνυμος;

Γεννήθηκε στην Κρήτη, στο χωριό Βλάτος της έπαρχίας Κισιάμου του νομού Χανίων τό 1867 από εύσεβεϊς γονεϊς και έγαλουχήθη με τανάματα της πίστewς και εύλαβείας.

Σε νεαρά ηλικία ό πόθος των θείων, ό όποιος κατέφλεγε την άγνή και φιλόθεη καρδιά του, ώθησε αυτόν να έγκαταλείψη τον κόσμο και να καταφύγη στο Άγιον Όρος, όπου έκοινοβίασε στην Ίερά Μονή του Άγίου Παύλου και έπίδόθηκε με μεγάλο ζήλο στους πνευματικούς άγώνας της Άγγελικής Πολιτείας.

Σύντομα, για την καλή του ύπακοή και την ολοκληρωτική του άφοσίωσι στην εκπλήρωσι των θείων έντολών, στολίσθηκε με άρετες και χαρίσματα. Σε κατάλληλη ηλικία έχειροτονήθη Διάκονος και Πρεσβύτερος και προεχειρίσθη Πνευματικός. Παράλληλως αύξησε τους κόπους της έγκρατείας, της νηστείας και προσευχής, της άγρυπνίας και της κακοπαθείας, αλλά και την ταπείνωσι και άγάπη προς τον Θεόν και προς πάντας. Έτρωγε έλάχιστα και έλειτουργούσε καθημερινώς.

Ό Ήγούμενος της Μονής, βλέποντας τον θεϊο του ζήλο και την πνευματική του πρόοδο, του έδωσε εύλογία να ήσυχάση σε άσκητήριο της Μονής επ' όνόματι της Άγίας Τριάδος και να κατέρχεται στο Μοναστήρι μόνον όταν θα υπήρχε άνάγκη έφημερίας. Έκει, ή έπίδοσίς του στην νηπτική έργασία τον άξίωσε πλουσιωτέρων χαρισμάτων και ιδίως της διοράσεως και προοράσεως, τα όποια μάλιστα έξεδηλώθησαν άργότερα, δια της έμφανείας της Κυρίας Θεοτόκου.

Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὸ διάστημα χρόνου ἐκοινοβίασε ἐπ' ὀλίγον στὴν Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας καὶ κατέληξε στὴν Ἱερὰ Σκήπη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου. Ἐκεῖ συνέρρεαν Πατέρες ἀπὸ ὅλο τὸ Ἅγιον Ὄρος, γιὰ πνευματικὴ καθοδήγησι καὶ συμβουλὴ ἰδίως περὶ νοερᾶς προσευχῆς καὶ ἀπαθείας.

Τὸ 1920 ὁ Γέροντας ἐστάλη ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Ἐπιστοασία τοῦ Ἁγίου Ὄρους στὴν γενετείρὰ του νῆσο τῆς Κρήτης μαζὶ μὲ τὰ Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων, τὰ ὁποῖα φυλάσσονται στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παύλου, γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι λοιμικῆς νόσου. Κατὰ τὴν ἐπιστροφή του διήλθε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ἐξωμολόγησε μέγα πλῆθος πιστῶν.

Ἦδη ὅμως ἀπὸ ἐτῶν εἶχε σοβαρὸ ὀφθαλμολογικὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖο ἐξανήγκασε αὐτόν, ἀφοῦ ἔχασε μάλιστα καὶ τὸ φῶς του, νὰ κατέλθῃ καὶ πάλι στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ παρέμεινε ἕως τέλους τῆς ἐπιγείου ζωῆς του, μετὰ ἀπὸ 35 περίπου ἔτη ἀσκητικῆς διαμονῆς στὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι, ἐπειδὴ ἀνέκτησε ἔστω καὶ ἐλλιπῶς τὴν ὄρασί του, μετὰ ἀπὸ θεραπεία, προσπαθοῦσε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀλλὰ κάθε φορὰ πού ξεκινοῦσε, ἡ ὄρασίς του σχεδὸν ἐχάνετο καὶ ἔτσι, παρὰ τὴν θέλησί του, ἐπέστρεφε στὴν Ἀθήνα! Τοῦτο συνέβη κατὰ τὴς παραμονὲς τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας τοῦ 1924 καί, ὅπως φαίνεται, ἡ Θεία Πρόνοια εἶχε τὸ σχέδιό Της...

Ὅταν τελικῶς ἐπεβλήθη ἡ Καινοτομία, ὁ Γέρον Ἱερώνυμος ἀντιπάχθηκε σθεναρῶς εἰς αὐτὴν καὶ ἀφιερῶθηκε πλεόν στὴν πνευματικὴ στήριξι καὶ ἐνθάρρυνσι τοῦ διωκομένου Ποιμνίου τῶν εὐλαβῶν τοῦ Πατρίου, τῶν ἐραστῶν τῆς Πίστεως καὶ Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ὡς θεόπεμπτος προφήτης καὶ παρηγορητής, ἰδίως μέσῳ τῆς Ἐξωμολογήσεως καὶ τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως. Ἀρχικὰ στοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸ Παλαιὸ Φάληρο, ἐδέχετο ἀναρίθμητα πλήθη πιστῶν καὶ τὰ ὠδηγοῦσε εἰς ἐπίγνωσιν Θεοῦ, διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς ὁμολογίας τῆς ὀρθῆς Πίστεως!

Κατὰ τὸ ἔτος 1930, μαζὶ μὲ τὴν πνευματικὴν του θυγατέρα Ἀνδρομάχην Ἡλιοπούλου, τὴν μετέπειτα Χριστονύμφην Μοναχὴν καὶ Καθηγουμένην, καὶ ἄλλες ἀφιερωμένες ψυχές, ἄρχισαν νὰ ἀνεγείρουν τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς στὴς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, στοὺς ΝΑ πρόποδες τῆς Πάρνηθος. Στὸν πνευματικὸ αὐτὸν μελισσῶνα τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας ὁ Γέροντας διήλθε πλεόν τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, φωτιζόμενος καὶ φωτίζων. Ἀζιώθηκε μάλιστα νὰ ἴδῃ κάποτε τὴν Ἁγία Παρασκευὴν ἐντὸς τοῦ δυτικῆ περιβόλου τῆς Μονῆς, ἐκεῖ ὅπου σήμερα ὑπάρχει Προσκυνητὰρι πρὸς τιμὴν Της. Ἡ δὲ Ἱερὰ Μονὴ ἐδέχετο τακτικὰ, καὶ ζῶντος τοῦ Γέροντος καὶ μετὰ τὴν Κοίμησί του, τὴν εὐλογία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρῶν Φλωρίνης Χρυσσοστόμου († 1955), ὁ ὁποῖος πολὺ ἀνεπαύετο εἰς Αὐτήν.

Ὁ Γέρον Ἱερώνυμος ἦταν φύσις εὐαίσθητος καὶ ποιητικὴ καὶ κατέλιπε φυλλάδια καὶ χειρόγραφα, στὰ ὁποῖα ἀφήνει μὲ χαριτωμένους στίχους νὰ ἐκφρασθῇ ὁ πόνος καὶ ἡ ἀγάπη πού ξεχειλίζει τὴν ὑπαρξί του γιὰ τὸν λατρευτὸ Κύριό μας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγωνία του γιὰ τὴν καθοδήγησι τῶν ψυχῶν, οἱ ὁποῖες ζητοῦσαν τὴν πνευματικὴν βοήθειά του. Ὅμως, ὅπως ὅλοι οἱ δίκαιοι, ἐπρόκειτο νὰ δοκιμασθῇ μὲ θλίψεις, στενοχωρίες, συκοφαντίες καὶ διωγμούς. Ἰδίως μάλιστα ὅταν οἱ Καινοτόμοι προσπαθοῦσαν νὰ τὸν συλλάβουν γιὰ νὰ τὸν ἀπελάσουν στὸ Ἅγιον Ὄρος, ὥστε νὰ παύσῃ τὸ ὁμολογιακὸ καὶ θεάρεστο ἔργο του, ἡ θεία σκέπη καὶ ἀντίληψις πάντοτε

διεφύλασσε καὶ διέσωζε αὐτὸν θαυμαστῶς, αὐτὸς δὲ ὡς παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ ἀνεξικακίας νύχето ὑπὲρ τῶν διωκτῶν του, πλήρης εὐαγγελικῆς ἀγάπης.

Ἄρχαξ τοῦ 1943, προαισθανόμενος τὴν ἔξοδό του ἀπὸ τὸν μάταιο τοῦτο κόσμος, ἐκάλεσε τὸν Ἄρχιμ. π. Χρυσόστομο Νασλίμ για νὰ λειτουργήσῃ στὴν Μονὴ καὶ νὰ τὸν κοινωνήσῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἔτσι, προετοιμασμένος για τὸ μεγάλο ταξίδι, παρέδωσε τὴν ὅσια ψυχὴ του στὸν Πλάστη του, πὺ τόσο θερμὰ καὶ πιστὰ ἀγάπησε καὶ ὑπηρετῆσε...

Εἶθε οἱ εὐχὲς του νὰ μᾶς στερεώνουν καὶ ἐνισχύουν!

(*) Περιοδ. «Ἄγιος Κυπριανός», ἀριθ. 299/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2000, σελ. 363, 366-367.